

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Postreljeni v Ruščuku.

V nedeljo zjutraj so blizu Ruščuka postrelili devet dostojanstvenikov iz bolgarske vojske. Bili so to udeleženci zadnjega upora in bolgarski regentje so pohiteli usmrtiti jih, dasi tudi so tuji konzuli s kolektivno noto opominjali, naj se odloži justifikacija.

Bolgarsko regentstvo je torej s krvavimi črkami naznanila svetu, da še živi in da umeje krepko vladati. Kdor v Bolgarskeji v takem času, kakor je sedanj, tako smelo in brezozirno maha okoli sebe s smrtno koso, ta ima pač čuda vreden pogum in čuda vredno domišljijo. Maščevalnost se niti s tem ni dala potolažiti, da so proti justifikaciji ugovarjali vnanji konzuli in tudi s tem ne, da bode na to prišlo, ker skoro mora priti, reakcija od neke strani.

Celo verjetno je, da bode krvavi dogodek v Ruščuku dal impuls za hitrejši razvitik bolgarskih stvari. Nekaj tednov je aféra počivala, tako da je iz velikih časopisov celo izginila posebna rubrika za bolgarske homatije. Če se ne motimo, bode odslej ta rubrika zopet ušatorila se za stalno. Dobro je pri tem zapomniti si, da so nemalo vsa izvestja iz Bolgarske zavijačna in lažnjiva. Nikdar se po časopisih ni toliko lagalo, kakor v sedanji dobi, a tudi sedaj se povsodi drugod v Evropi ni spletlo toliko lažij, kakor na tistem koščku, ki so imenuje bolgarska zemlja. Sedanji bolgarski oblastniki menda res mislijo, da se je brzjav postavil samo za to, da se sodobni svet slepi in za norca ima. Stambulov in njegovi bratje v regentstvu kujejo laž na laž. Ker ne more noben telegram iz Sofije, če ga poprej neso preudarili in prekrojili vladajoča gospoda, sledi iz tega, da vsako bolgarsko izvestje in bodi v katerem evropskem žurnalu koli, samo tisto razodeva, kar želi in za dobro pozna famozno regentstvo. Seveda se počasi Evropi oči odpirajo in bralec za bralecem spoznava, da bi se več ranice iz Bolgarske zvedelo, če bi vsakdo doli v Sofiji ali v Plovdivu lagati in zavijati smel, kakor pa tako, ko imajo monopol za laži v rokah zgolj regentje.

Če bi že drugo ne bilo izučilo Evrope, kako jej je misliti o bolgarskem vrveži, pri najzadnji aféri stopa na dan jako poučljiva istina. Na čelu zadnjega, sedaj tako strahovito kaznovanega vojaškega upora, so stali mej drugimi tudi možje, kakor Filov, Nikiforov in mnogi drugi častniki, ki so

bili najzvestejši pristaši muholovca, kneza Aleksandra. Saj je znano, da je najvišji lejtnant Filov sam bil mej prvimi, ki so v jeseni uprizorili protirevolucijo in agitovali za to, da se knez Aleksander pokliče v deželo nazaj. Če so se sedaj ti Aleksandrovci dvignili proti regentstvu, potem je stvar jako pojasnjena! Na drugi strani je tudi pozora vredno to, da si regentstvo ne more z drugim kože in veljave varovati, kakor s tem, da prve rodoljube bolgarske, tako Karavelova, tako Cankova zvezati in prikleniti da. In vender se trdi, da regentstvo stoji na narodnej podlagi, da je, kakor telegrami, izvirajoči iz Sofije od tendencioznih reservoirjev, poročajo le regentsko voljo, voljo dežele! Naposled je general Kaulbars vender prav dejal, ko je gospode na bolgarskem krmilu imenoval „zdivjano druhal“, naposled je general Kaulbars se moral naveličati občevanja s takim zastopstvom.

Klanje v Ruščuku bode morda regentstvu odvrnilo zadnje simpatije in obče se bode odobravalo, če se takej turške vladni na Bolgarskem peruti odstrižejo jedenkrat za vselej. Zelo je verjetno, da bode to delo prevzela v kratkem Rusija. Njene politiki ni bilo primerno, da bi se kaznovali zarotniki proti knezu Aleksandru, a zato bode Rusija tudi sedaj morala vzeti v roko odločen protest k temu, da so padli možje, ki so se uprli bili proti regentstvu. Seveda, ako to stori Rusija, oglasili se bodo takoj njeni nasprotniki s tiradami o načelu legitimite, s katerimi se upori ne bi strinjali. S tako tirado se že smeši „N. Fr. Pr.“ v nedeljski številki, ona, ki je v prvej vrsti — liberalna. Rusija tega „zločina“ ne bi storila prva. Ali se ni legitimni kralj Italiji zvezal z upornikom Garibaldijem? Ali ni legitimist vseh legitimistov, knez Bismarck operiral z uporno legijo generala Klapke? Naposled pa, da ne izgubimo bolgarske stvari, ali ni knez Aleksander sam šel ter skušal iztrgati Rumelijo iz rok legitimnega gospodarja, sultana, ter združiti jo s svojo kneževino? „Nichts bleibt ewig“ tudi legitimite slabi in brezrazumnih vlad, kakor je bolgarska, ne vlada za veke.

Rusija bode sedaj gotovo vse sile napela, da naredi konec vladanju pustolovcev in zatiralcev naroda v Sofiji. Prišli bodo potem na vladno krmilo v Bolgariji možje, ki bodo bolje cenili prijateljstvo Rusije in interese slovanstva.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 8. marca.

Vitez Schmerling bode še ta mesec v gosposke zbornici utemeljeval svoj predlog, da se izvoli odsek, ki bode preiskoval zakonitost poslednjega Pražakovega jezikovnega ukaza za nadso- dišči v Pragi in Brnu.

Vnanje države.

„Fremdenblatt“ dvomi, da bi bila resnična vest, katera je izvedela „Agence Havas“, da je Rusija izstopila iz trocarske zveze. Že vir se Dunajskemu oficijozu zdi sumljiv, kajti dotična vest prihaja iz Madrida.

Ustanek v Bolgariji bil bi utegnil za bolgarsko vlado biti jako nevaren, ko bi se bilo vse izvršilo, kakor se je nameravalo. Nasprotniki bolgarske vlade v vseh bolgarskih mestih so se bili dogovorili, da hkratu začno ustajo. Vse jim je izpridil Siliistrijski poveljnik, ki ni mogel pričakati dogovorjenega časa, ampak je poprej začel ustanek s svojimi vojaki. Vlada je lahko hitro ustanek v Siliistriji zatrla, ker je še drugod bilo vse mirno. V Siliistriji so pa tudi oblastva dobila več pisem, iz katerih so poizvedela, kaj se je v drugih mestih nameravalo in so potem povsod nevarne osebe dela v zapor. V Ruščuku so se uporniki jako hudo ustavljali. Vladi udani vojaki bi jim bili težko kos, da ni se meščanska straža hitro zbrala in začela boja. Vodje ustaje so hoteli ubežati v čolnih čez Dunav, toda neso mogli, ker reka sedaj vali velike množine ledu. V Sofiji vlada jako strogo postopa. 85 oseb so že zaprli. Pri Karavelovu našli so mnogo papirjev, iz katerih se je popolnem pojasnil namen upornikov. Oblastva jako kruto postopajo z ujetniki. Pet jih je nekda že umrlo, ker so jih preveč pretepali. Francoski konzul se je energično potegnil, da naj se z zaprtimi milo postopa, toda brez uspeha. Milico so v Sofiji razorožili, ker je vlada spoznala, da se nanjo ne more zanašati. Tudi v drugih mestih, zlasti v Plovdivu so mnogo oseb deli v zapor. Govori se, da so v Ruščuku več častnikov usmrtili, nego je objavil vladni list. Nevolja zategadelj mej narodom narašča in regentstvu so morda že dnevi šteti.

V ruskih vojaških krogih se govori, da bode Rusija v kratkem zasela Bolgarijo. Zlasti sedaj se utegne Rusija odločiti za okupacijo, ko je regentstvo brez ozira dalo usmrtiti ustajnike in mej njimi dva, ki sta imela ruska potna lista. Nemški generalni konzul se je prepozno zanj potegnil, kajti, obsodba bila je tedaj že izvršena, toda bolgarska vlada bi bila morala počakati, kakor so jej sveto-

LISTEK.

O grščini in njeni izreki.

Grški poslanec na dvoru nemškega cesarja, A. R. Rangabe je izdal knjižico,*) ki je vredna, da se občinstvo natančneje seznanji z njeno vsebino. V nji razlaga in utrjuje dva predloga: 1. Naj se grščina uči po načinu živega jezika; 2. naj se izgovarja novohelenski, a) ker je sedanja (erazmovska) izreka očitno napačna, in b) ker je novohelenska izreka veliko bližja starogrški. Drugo točko obširno dokazuje iz navodov starih pisateljev, ohranjenih pesem, nadpisov, iz analogije, feniških in koptovskih pismen, iz sanskrtskih besedij, francoskih in italijanskih primerov, iz napisov na denarjih, iz narečij.

Stoletja so Grkom krojila različno usodo, v glavnem skoro tožno, kakor vsem narodom, živčim pod osmanskim igom, in tudi grščino so pretresali hudi udarci, toda grščina ni izumrla, kakor

*) Die Aussprache des Griechischen, Leipzig, W. Friedrich.

ne grški narod, ampak krepko živi v novohelensčini, zlasti od narodnega osvobojenja sem, ko se je začelo novo življenje narodu, in ko so jeli gledati na čistejši slog in jezik.

Današnja grščina ni pokveka stare, je le prehodna doba starega jezika in sme se trditi, da noben jezik se primeroma ni tako malo izpremenil. Novohelensčina se manj razločuje od stare, nego li italijansčina od latinščine; vsak vrl helenist more dobro pisana dela novogrška umeti v nekaterih tednih in še preje, ker jezik Oekonomov ali Papasigópulov niti od daleč ni toliko različen, kakor je Goethejeva nemščina od one Nibelungov. Novejši jezik se razločuje od starejšega v tem, da mu manjka nekaj — zdaj zastarelih in nenavadnih besed in členic, da so dobile nekatere besede drug pomen, da je besedoredni sestav razvezniši, t. j. da je bolj umerjen po sedanjem mišljenji in govorjenji. Grščina, živeča v lahno izpremenjenih oblikah, torej ni samovoljna in prisiljena tvarina učenih Grkov, odkar so se bili osvobodili. Kakor se grščina zdaj piše, tako jo je zmeraj pisal patrijarhat in omikani razredi potlačenega ljudstva, ker ni le višji

jezik (izobraženiših slojev), ampak tudi ljudstveni (priprostega naroda) pristnega helenskega pokolenja. Ljudstveni jezik ima veliko besed in slovničnih oblik, ki vlečejo lozo iz prastare dobe jezikove, ki so pa v klasični dobi pale s površine doli v globino nižjega ljudstva, kjer so se skozi stoletja ohranile do današnjega dne.

Po vseh državah, za napredkom težečih, se očituje nekaj časa sem neka odvrženost do učenja klasičnih jezikov. To je znamenje realistnega duha sedanjosti sploh, klanjajočega se neposredno koristnemu, uspehu vidljivemu, takorekoč rokotipnemu. Kažejo, da je odosno mučno in težko starih nrtvih, četudi klasičnih jezikov se učiti. Živega, obrazovnega jezika (francoskega, angleškega, italijanskega), je moči naučiti se v 3, 4 letih, to je jedno; drugo pa je, da ima od njega precej korist, a grščini se žrtvuje 5 in več let, in naposled je vender ni dejanski porabiti, predpostavljeno, da se je je dotičnik ne le učil, ampak tudi naučil, in ne pozabil. Zato je novohelensčina velike važnosti za šolski pouk, ker se je ni treba dosti drugače učiti, kakor drugih novejših jezikov: govoreč jo, beroč časnike

vali konzuli, da se stvar pojasni. Bolgarska vlada se izgovarja, da so dotičniki sami priznali, da so Bolgari, toda to bode težko kaj pomagalo. Ustreljeni so bili: major Uzerov, brigadir Panov, načelnik arzenala Zelenogorov, nadporočnik Kristajakov, poročnik Kojusarski, pobočnik Eucev, poročnik Trembekov, odvetnik Kirdzev in komisijonar Čatkov. Uzerov in Panov bila sta ruska podložnika. Mogoče, da je baš zaradi nameravane okupacije poklicanih več gubernatorjev in generalov zapadnih in južnih pokrajin v Peterburg, mej njimi Gurko iz Varšave, Drentelen iz Kijeva, Kohanov iz Vilne in Roop iz Odese. Vojne priprave se hitro nadaljujejo. Ravnatelj železnic dobili so zapečatenе ukaze, katere imajo odpreti, ko bi se začela mobilizacija.

„Nord“, ki je nedavno ne baš prijazno pisal za Nemčijo, prinaša dopis iz Peterburga, da se bodo odnošaji mej Rusijo in Nemčijo zboljšali. Sodi se, da je oficiozus ruske vlade prej le zategadelj toliko poudarjal, da mora Rusija svoje poglede obratiti na Reno, da je tako obrnil pozornost evropskih velevladstij od dogodkov, ki so se pripravljali v Bolgariji.

Novi ruski finančni minister si jako prizadeva zboljšati državne finance. Ker državnih stroškov ne more dosti znižati, hoče gledati na to, da poviša državne dohodke. Pred vsem hoče uvesti državni tabačni monopol in povišati davek od žganja.

Francosko ministerstvo predložilo je zbornici zakon o reformi Pariškega mestnega zbora. Z novim zakonom se bodo Pariškemu mestnemu zboru nekoliko razširil delokrog. Radikalci s tem zakonom neso prav zadovoljni, kajti žele še večjih pravic, Pariškemu mestnemu zastopu, v katerem imajo večino, zlasti večji vpliv v političnih zadevah.

Nemški cesar je jako vesel, da so volitve za državni zbor za vlado ugodno izpale. Proti nekemu visokemu častniku se je izrazil, da mu lepšega darila podložniki neso mogli pokloniti k njegovi devetdesetletnici. — Bismarck sam pa z novim državnim zborom ni tako zadovoljen, kakor je bilo pričakovati. Nadejal se je, da bode večina pripravljena mu vse dovoliti, kar je želel. Narodni liberalci bodo pa glasovali za septennat, za razne monopole pa ne, če tudi bi Bismarck rad baš z njimi povečal državne dohodke. Kakor se govori se nemški kancelar sedaj pogaja z narodnimi liberalci in jim obeta, da bode cesar dva poklical v ministerstvo, ako bodo z vlado hodili po drni in strni. Benignsena in Miquela nekda nameravajo imenovati za ministra. Ne ve se pa, ali bodeta ta dva moža imela toliko avtoritete, da bi vse narodne liberalce pridobila za Bismarckove finančne in narodnogospodarske načrte. Večina ni velika, ako le nekaj narodnih liberalcev se pridruži opoziciji, pa vlada ne dobi več večine.

V Belgiji se zopet začenjajo nemiri delavcev. V Carières-u je več sto delavcev napalo hišo ravnatelja rudnika Pannauxa in jo popolnem oropal. Ravnatelju so pretili s smrtjo. Braniti se je moral z revolverjem ter je ranil več delavcev. Vlada je že poslala vojakov, da naj napravijo red.

Egiptovski podkralj je nekda sklenil svoje palače razen dveh podariti državi, da bode moč zboljšati slabo stanje državnih financ.

Dopisi.

Iz Šmarija pri Jelšah 7. marca [Izv. dop.] — Da je večina časnikaških dopisov v subjektivnem mnenju pisana, je glavni vzrok v pisatelji samem. A nič ne de, če le subjektivnost ne prekorrači meje istinitosti na dobro ali slabo stran. V obeh slučajih se vzbujajo v čitateljih dvom in nevera. A če se samostalen ali podkupljen pisatelj predrzne izmišljeno laž po časnikih mej občinstvom širiti samo zato, da osramoti pred svetom svojega osebnega protivnika, potem si dotični častnik ne more laskati

in izvode novejših pisateljev, in tako jo bo ohranil gimnazijalec zmeraj v svoji oblasti. Praktična šola, gledajoča v vsem na materialni dobiček, more iz grščine napraviti, ako jo uči kot živ jezik, 1. občevalni jezik učenjakom vseh narodov, 2. občevalni jezik na vzhodu. Znanje nekaterih oblik, razločujočih sedanjo grščino od stare, ne bi jemalo več časa, ko učenje raznih oblik starih narečij (jonskega, dorskega in drugih). Da se pa to doseže, je treba, da se grščina povsod jednako izgovarja. Naravski nastaja vprašanje, katera izreka ima največ pravice, da bi se vsprejela in jedina veljala?

Ko je pal novi Rim v 15. stoletju, so se nositelji grške omike razbegli po vseh krajih in po Evropi je bila grščina na daleč razširjena. Nihče ni mislil takrat, da Platonovi in Aristotelovi in drugih grških modrosljubov spisi se imajo drugače brati in izgovarjati, razen kakor so jih brali in izgovarjali ti Carigradski pribežniki, imenito Gazes, Laskaris, Bessarion. Kakor so ti učili, tako so se učili njih učenci in teh učencev učenci; tako je izgovarjal malo manj ko 100 let na to (1500) še holandski učenjak Erazem. V nekem njegovem dvogovoru

na prijazen priznavanji od strani svojega, a toliko menj od protivnega občinstva. Ta uvodna trditev velja o Celjskem časopisu „Deutsche Wacht“. Ves Dolenji Štajer, osobito pa Šmarijski okraj, mora razumno in objektivno sodeč temu pritrjevati, kajti vsi dopisi od začetka do konca so prava istinitost. Neistinitost in ž njo združeni perfidni izrazi so karakteristika nemške Vahtarice. Evo jih nekoliko: „Marktpascha“, „Die Spinne in dem Postgebäude“, „der 24% tige“, „Adjutant“, „Obermessner“, „Vorbetter“, „Componist“, „Leichensänger“ itd. Čestitam nemškej Vahtarici, oziroma njenemu uredniku in čitateljem! Vsa ta „epiteta ornantia“ so trem možem kot častni pridevki pridjana. Dva od teh sta bila ustanovnika in podjetnika „Slo v. Naroda“, ko je še v Mariboru izhajal, kjer sta pri ondošnjih razmerah gotovo marsikaj žrtvovala za narodno stvar, a tretji je obče zaslužen za tukajšnje šolstvo, da se še tu ni kljubu pritisku dež. šolskega sveta urinil v višjih razredih nemški učni jezik. Pa s temi zaslugami omenjenih mož nemo pri kraji, samo tukaj ni na mestu, da bi jih navajali. Trg in okolica Šmarje je na glasu radi svoje politične zrelosti in rodoljubja zato je tudi umevno, zakaj nemški časopisi Šmarije mej vsemi drugimi trgi najbolj napadajo. Zdi se, da si je nasprotno časnikaštvo prisvojilo gaslo: „sredstvo opravičuje svrhu“. Mi hočemo biti v svojem dopisu objektivni, šibati laž, a zagovarjati istino. Vse one posebne trditve o g. Skazi in Jurkoviči, ki jih je „Deutsche Wacht“ dne 23. februarja t. l. priobčila, so perfidna laž in izmišljene samo zato, da bi se možema oslabilo zaupanje, a na drugej strani žalilo slovensko rodoljubje.

Glede Šmarijske čitalnice pa se mi zdi potrebno, povedati par besed. Šmarijska čitalnica se je štela svoje dni mej prve največje čitalnice na deželi; kajti vzdržavala si je svojih 30 časopisov izven tega zapisavala je v svojo kroniko najlepše uspehe sijajnih veselic, a danes po imenu životari. V minulih letih je vsplamtel po vseh naših deželah navduševalni ogenj za narodno stvar, ustanovljala so se bralna društva in čitalnice, a temu ognju je kmalu zmanjkalo netila. Temu je kriva sebičnost in partikularizem. V onih navduševalnih letih rodoljubi neso štedili noviča za narodno podjetje, neso se odtegovali odborovim sejam in veselicam, da i dandanes se ne sme vsakemu kaj tacega naravnost spodtikati ali vender se jim lahko reče: vi gojite partikularizem, ki je uničil toliko slovanskih plemen. Partikularizem je oni črv, ki slovensko narodnost duši. Za navdušene Gajeve dobe nam je partikularizem branil združiti se literarno s svojimi brati Hrvat. Partikularizem l. 1848. je kriv, da smo Slovenci danes razcepljeni na toliko upravnih krogov. Politično promatranje nas uči, da Slovani partikularizem toliko boljše goje, čim slabše se jim godi — in dandanes se nam godi jako slabo, a tudi partikularizem je toliko večji —

V Šmariji se čuti potreba za čitalnico, a čini se, da se možje boje truda in sitnosti, da bi jo oživili. Te trditve se ne tičejo samo Šmarijske, temveč tudi nekaterih drugih čitalnic. „D. Wacht“ je v tej zadevi izgubila par besed, a namen jej ni bila resnica, temveč slavospev nad propadom Šmarijske čitalnice, mogoče da se jej ta slavospev v kratkem izpremeni v žalospev. Z močmi, ki se nahajajo v Šmariji, bi se dala čitalnica takoj oživiti.

(1527) poučuje spretni medved manj okretnege leva, da Grki gotovo ne znajo prav izgovarjati svojega jezika, da se je prava izreka izgubila v teku burnoprevratnih stoletij, da imaš pravico, grški črki podstavljati ceno, to je prisojati ji ono izreko, katero ima odgovarjajoče pismo v tvojem jeziku. Erazem je torej prvi izrekel pomisl-ke o prvotni grški izreki v šaljni razpravi, česar sam ni resno mislil in česar se tudi sam ni držal; sam je prosil (1518) Laskarja, naj mu pripravi Grka na veliko šolo v Lovanji, da učence odvadi grški izgovarjati po nemškem načinu.

Erazmov dovtip je občno ugajal; podpiral je tudi lenost onih, ki so bili veseli, da se jim ni treba učiti tuje izreke in tako je postala nemška izreka grščine nauk, kateri so učeni veljaki utrjevali in napadali z dokazi in protidokazi več ko 300 let. Grška izreka, po Erazmu zasnovana, je v navadi po vseh učnih zavodih — njim samim na škodo. Predočimo si to znamenito borbo v kratkih obrisih. da vidimo, koliko je stoječega.

Iz zgodovine vemo o narodih, ki so prišli in prešli s svojim jezikom in njegovim izgovorom. Vemo

Koristi čitalnice bi bile sledeče:

1. Izobrazila bi se še bolje s čitanjem, petjem in godbo narodna zavest, kajti tudi narodna zavest se mora dovajati vedno do više stopinje popolnosti.

2. Gojil bi se muzikalni čut, ki spada mej najvažnejši faktorje izobraženosti.

3. Pomnožile bi se zabave, ki spadajo k duševnej hrani. Izprememba, ki je prouzroči prijetna zabava, upliva jako blagodejno na duševno stanje.

4. Šmarijski rodoljubi bi se na ta način koncentrovali v rodoljubji ter bi se lože branili pred surovimi napadi protivnikov.

5. S spoznavanjem dogodbe po Slovanskem in Nemškem bi oslabil škodljiv narodni partikularizem ter se budil zmisel za celokupnost avstrijskih Slovanov.

6. Rodoljubi šmarijskega okraja bi vsled čitalnice imeli svoje oči obrnene v Šmarje.

7. Podpiralo bi se slovensko časnikaštvo.

Mnogi si sam zase radi prevelikih stroškov časopisov ne more naročati, svet mu ostaje torej skrit, duševni obzor pa omejen. In ravno slovenski časniki so v Šmariji prepričilo zastopani. V Šmarje sicer dohaja „Südt. Post“, „Parlamentär“, „Slov. Narod“, „Slov. gospodar“, nekoliko šaljev in pedagoških in mnogo nemških časnikov. Prvi sicer zastopa Slovenstvo po Štajerskem, drugi Slovanstvo v obče, a vendar nas ta časopisa ne seznanjata toliko z vsemi zadevami Slovenstva, izven tega sta pisana za štajerske razmere v nemškem jeziku. Inteligenca se torej zanemarija v materinem jeziku. Ni torej čudo, če se sliši: Slovenec sem z dušo in telom, ali nemški sem odgojen, zatorej govorim nemški. Seveda, to je smoter germanizma, vzgojati nas nemški, odvzeti jezik, čut mora potem sam ob sebi umreti. Jezik sicer ni bistvo narodnosti, a je njen glavni del.

„D. Wacht“ se izraža, da se v Šmariji Cirilo-Metodovo društvo ne podpira. Pristopili so že vsi Šmarčani kot letniki, nadejamo se tudi ustanovnikov. Kadar se bodo vsi preverili pogube nemškega šulferajna, bode pa vse na naši strani. Mislim torej, da je „Deutsche Wacht“ vriskala prezgodaj, kajti poznamo jo vsi, pomilujemo jo tudi vsi.

Iz Prezida 4. marca. [Izv. dop.] Po prizadevanji g. Ščitomira Vilharja, veletrgovca v Prezidu ustanovilo se je preteklo leto pri nas „Dobrovoljno vatrogasno društvo“. V kratkem času od ustanovitve pa do danes smo močno napredovali. Raznega gasilnega orodja omislili smo si do 300 gl. Vidi se pri tem, koliko se more dobrega storiti, kjer je sloga in kjer so na čelu možje, ki znajo društvo dobro voditi. Članov bilo je takoj nad 30, oglasilo bi se jih bilo še več, no za začetek ostalo je pri tem številu in je društvo že vrlo izvežbano. Meseca novembra začela je greti hiša tukajšnjega pandura. A na glas požarnobrambenega roga prihiteli so takoj ognjegasci in v desetih minutah bila je hiša razrušena, požar pa udušen. Ker so hiše na kupu, ljudje brez orodja in neveščih gasenju, bile bi sicer vse sosednje hiše pogorele in spravile gospodarje na beraško palico. — O novem letu priredilo je društvo zabavo s tombolo, ki je donesla društveni blagajnici 27 gl. čistega dobička. Kdor je le utegnil, prišel je na požarne brambe prvo zabavo, ki se je prav lepo vršila. Na lici čitalo se je vsakemu veselje in zadovoljstvo, posebno pa društva

o drugih — živih — jezikih, katerim so se v teku časa glasovi obrusili, zlasti v samoglasnikih izpremenili. Ne najdemo pa primera v zgodovini, da bi bil svojo pravo izreko popolnem izgubil jezik, ki obiluje z mnogoterostjo besedij in slovničnimi oblikami, in ki še danes živi v ustih jednega in istega ljudstva. Recimo, da se je grški rod pomešal s priseljenimi Slaveni, da je izgubil vso pravo izreko, — katere ni, kakor dokazano, — to vprašamo, imajo li erazmovci pravico, kakošno, od kod, samostalno postavljati drugo izreko, po svojem izmišljeno? Je li Demosten ustal in jim povedal, kako je izgovarjati helenščino? Učenjaki nam morejo odkriti, kako ni grški, toda s teorijami ne bodo našli izsopljenega in izdonelega glasu. Torej se ni izplačalo, prevrčati staro obstoječe, pa ne imeti s čim boljim nadomeščati je. Je li sedanja izreka novogrščine res tako napačna, tolikanj različna od davne helenščine? Poglejmo v izreki preporne soglasnike, samoglasnike in dvoglasnike.

Erazmovci odpovedujejo izreko, kakoršna je dandanes na Grškem, sledečim soglasnikom: β, γ, δ, ζ, θ, φ, χ.

(Dalje prih.)

začetniku, videčemu, da smo „svi za jednoga, jedan za sve“. — Kratkoga razvitka društva bi pa ne bili spravili v javnost, da se ni koncem predpusta dne 21. februarja dogodil neugoden slučaj. Štirje člani naše požarne brambe naužili so se preveč pi-jače ter se peljali v društveni obleki na sanéh, z vrečami obloženimi, kakor na ciganskem vozu, v Stari Trg. Došedši tjakaj začeli so norce briti in burke zbijati in po ulicah kričati za vino. Ker je tako dejanje društvu v veliko nečast, sklical se je v 27. dan februarja izreden občni zbor, na kateri so prišli vsi člani ter jednoglasno sklenili, da se omenjena četvorica, ki je tako neodpustljivo žalila društveno čast, iz društva izključi.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občini Ročinj na Primorskem za popravo cerkve 200 gld.

— (V podporo slovenskih dijakov na Dunaji) podaril je g. Mihajl Truden, pravnik v Trstu, 5 gld.

— (Slovenska predstava) bode v soboto dne 12. marca t. l. v dvorani narodne čitalnice. Dramatično društvo priredi ta večer: „Pes in mačka“ veselo igro v jednem dejanji in „Zblaznela je“ igrokaz v dveh dejanjih. Ker posebno slednja, kakor izvemo izza kulis, obeta mnogo uspeha, upati smemo mnogobrojne udeležbe. — Svoji k svojim! (Grünfeld koncertuje ta dan.) Sedeži se bodo dobivali v soboto od 10. do 12. ure dopoldne pri čitalničnem kustosu in zvečer pri kasi.

— (Raca.) Danes je nekdo po Ljubljani raznesel vest, da je nemški cesar Viljem umrl. Jednaka vest širila se je včeraj po Gradci in pripovedovalo se je za gotovo, da je namestništvo dobilo brzjavno vest o cesarjevi smrti. Pokazalo se je, da je vse le prazna izmišljotina, kajti današnji listi imajo že brzjavko, da se cesar Viljem dobro počuti.

— (Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) bode v kratkem razposlalo imenike ali zapisnike za podružnične blagajnike. Na mnoge želje so se imeniki natisnili, da bo blagajnikom delo olajšano in pri vseh podružnicah jednotno.

— (Zadruga puškarjev v Borovljah) je sklenila v poslednji seji izreči naučnemu ministru pl. Gautschu zahvalo, da s pospeševanjem tamošnje strokovne obrtne šole podpira industrijo v Borovljah.

— (Konferencija škofov) snide se nekda na Dunaji. Kakor se govori, se bode pri njej tudi predlagalo, da bi se češki propovedovali v več cerkvah na Dunaji. Potrebno in pravično bi bilo, ker biva na Dunaji mnogo tisoč Čehov, toda vendar nemamo pravega upanja, da bi se o tem kaj ukrenilo, ker v višjih cerkvenih krogih tudi ne vlada posebno Slovanom prijazna sapa.

— (Starost učencev, ki hočejo ustopiti v gimnazijo.) Naučno ministerstvo je gospodskej zbornici predložilo načrt zakona, da učenci, ki hočejo ustopiti v gimnazijo, morajo vsaj v dotičnem koledarskem letu, ko stopijo v prvi razred gimnazije, spolniti 10. leto. Po tej starosti bode se določevala najnižja starost za ustop v daljše gimnazijske razrede. Dosedaj so jih tudi vsprejemali z 9. leti, toda se je pokazalo, da je pri njih um še premalo razvit, da bi mogli uspevati.

— (Črna vojska.) Deželnoobrambeno ministerstvo je izdalo naredbo, da one osebe, ki so se odkupile vojaščine prejšnja leta, ko je to bilo še dovoljeno, neso oproščene dolžnosti črne vojske, toda se za nameščenje redne vojske ne smejo porabljeti.

— (Konkurs) je napovedal Edmund Kandolin, trgovec v Poljčanah. — Tudi trgovec M. Lah v Cirkovcih na Ptujem polji je konkurs napovedal.

— (Most čez Dravo) pri Ormoži bodo začeli delati, kakor hitro prične ugodno vreme. Koncesijo za zgradbo mostu dobil je gospod Oskar pl. Pongratz na Dunaji. V narodno-gospodarskem oziru bode most pri Ormoži važen, ker bode spajal Hrvatsko z južno Štajersko.

— (Pred porotnim sodiščem v Celji) bili so pretekli teden kot obtoženci: Ant. Schmidt, bivši trgovec v Rajhenburgu, njegova soproga Pelagija in njegov sin Robert. Obtoženci so jako prekanjeno ravnali, da so svoje upnike ogoljufali za več tisoč goldinarjev. Obsojeni so bili: Anton Schmidt na 18 mesecev, Pelagija Schmidt na 12, Robert Schmidt na 15 mesecev težke ječe in v povrnitev stroškov.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj pri prvi obravnavi zatožen je bil 22 letni dninar Janez Gospodarič, zaradi prestopkov že kaznovan, hudodelstva uboja. Dne 1. novembra l. 1886. je baje na produ pri Kamniku iz sovražnega namena Blaža Šublja s kolcem po glavi na levo sence udaril, vsled česar so se žilice možganske kože pretrgale in je kri na možgane izstopila, ter po pritisku otrpneje možganov prouzročila, za katerim je Blaž Šubelj 2. novembra 1886. umrl. Na „rodu“ pri Kamniku ob nedeljah fantje „fucajo“. Znano je, da se je Šubelj dne 31. oktobra igre udeležil, taji se pa, kakor pravi obtožba, da bi bil Šubelj navzoč tudi pri „fucanju“ dne 1. novembra. Videla pa je Marija Ulčar, Šubljeva ljubica Gospodariča idočega na „rod“, kakor je rekel, krajcarje v „luft“ metat. Blaža Šublja našli so dne 2. novembra v grmovji poleg proda mrtvega, torej je očito, da je bil na igrišči. Marija Ulčar pravila je tudi, da jo je nje ljubček Gospodarič zvečer srečal in pravil, da so igrali do pozno na večer, da je on zgubil, da so se skregali in da je Gospodarič Šublja, na katerega je imel že dalje časa „piko“, tako po glavi udaril, da se je takoj v neko grmovje zgrudil in ni več ostal. Drugi dan, bilo je na Vernih duš dan, šla sta Marija Ulčar in Gospodarič na prod gledat, ali je Blaž Šubelj še živ. Našla sta ga na istem mestu. Zavedal se ni več, le smrčal je še. Srečala sta potem Miho Štefuleta in mu povedala stvar, ter šli so vsi trije na prod nazaj, kjer so našli Šublja že mrtvega. Marija Ulčar je stvar v mestni pisarni v Kamniku naznanila, in pričela se je sodnijska preiskava. Zatoženi Gospodarič taji vse, trdeč, da Šubelj 1. novembra ni bil na produ pri igri navzoč, tudi taji, da bi bil Marija Ulčar kaj pravil o tem. Isto tako soigralci nič ne vedo, da bi bil Šubelj dne 1. novembra na produ pri igri, pač pa, da je bil dne 31. oktobra. Mica Ulčar je pa prišla 3. novembra 1886. l. v Kamnik k ječi, priklicala Gospodariča in mu prigovarjala, da naj se ne uda, da bodo ona in druge priče poljno zanj govorile. Pri včerajšnji obravnavi preklicals je glavna priča, Mica Ulčar, vso svojo prvo izpovedbo v preiskavi. Na predlog državnega pravdnštva odpeljejo jo vsled tega zaradi hudodelstva goljufije takoj v zapor. Porotniki so glavno vprašanje z 8 proti 4 glasom zanikali in Gospodarič je bil zatožbe oproščen.

— (IV. Izkaz.) Za Erjavčev spomenik in ustanovo došli so Goriškemu odboru še sledeči doneski: Doljak Jakob, dekan v Komnu, 2 gld.; Bratina Al., duh. pomočnik Pod Brdom, 2 gld.; Mačer Ivan nabral v Trstu 33 gld.; Filipič Jan, dekan v Devinu, 2 gld.; Kosovel Jos., kaplan v Devinu, 1 gld.; Ples Dom., posestnik v Devinu, 1 gld.; Pavlica Jos., duhovni pomočnik v Rimu, 2 gld.; Pavlica Josip, posestnik v Rifembergu, 1 gld.; Čerin T., štovatelj ranjkega, 3 gld.; Godnič Jos., vikar v Kronbergu, 2 gld.; Jug Marija, nadučiteljica v Gorici, 1 gld.; dr. Josip vitez Tonkli 25 gld.; Skrt Andrej, vikar v Kalu, 1 gld.; Kersnik Leopoldina, učiteljica v Ajdovščini, 1 gld.; Setničar Jakob, nadučitelj v Ajdovščini, 1 gld.; Logar Jakob, župnik pri Sv. Križi, 5 gld.; Ant. vitez Klodič-Sabladoski, 12 gld.; dr. Gregor Tušar, c. kr. prof. v Gorici, 5 gld.; Kragelj Andr., profesor v Kočevji, nabral 10 gld.; dr. Fr. Škofic, sodnik v Škofji Loki, 5 gld.; dr. A. Arko, zdravnik v Škofji Loki, 3 gld.; Lukežič Jan., župnik v Mirnu 1 gld.; Piriš Jakob, kaplan v Mirnu 1 gld.; dr. J. Vošnjak poslal v „Slov. Narodu“ izkazanih 29 gld.; dr. J. Stanič nabral v Tolminu 40 gld. 40 kr.; Sivec Fr., učitelj v Gorici, 1 gld.; Kovačič Ign., deželni poslanec, 10 gld.; Kos Ivan, profesor v Pazinu, 2 gld.; Zavadlal Miha, profesor v Pazinu, 2 gld.; Križman Josip, profesor v Pazinu, 2 gld.; Karol Hvala nabral v Volčah 13 gld.; Pleško Karol, sodn. svetovalec — Ljubljana 1 gld. Znesek 220 gld. 40 kr. Vsled I., II. in III. izkaza 974 gld. 28 1/2 kr. Skupaj: 1194 gld. 68 1/2 kr. — V Gorici, dne 5. marca 1887. Odbor.

— (Popravek.) V izkazu o dijaški kuhinji na Ptuji urinila se je tiskovna pomota. Namesto razdelila se je že 1601 porcija, mora biti: 2601 porcija.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 8. marca. „Fremdenblatt“ govori o včerajšnji ovaciji uradnikov notranjega ministerstva grofu Taffeu, čegar brezprimerni politični življenski sili se je novodobni Avstriji čuditi. Uzrok temu so praktični nazori o politiki in uvažanje avstrijskih razmer in avstrijskih posebnostij, ki se ne dajo kar z besedo odpraviti. Taffe neče biti niti liberalen niti konservativen, ne nemšk ne slovansk državnik, pač pa načelnik nepristranske uprave, avstrijsk politik, ki hoče konstitucionalno sistemsko spraviti v sklad. Izza Taffejeva vlade dobil je konstitucionalni aparat po verni večini gotovost, kakeršne poprej ni imel. Taffe-ova sistema mora se danes boriti še z mnogimi političnimi in narodnimi motnjavami, a polagoma dvignila se bode do prave čistote, kajti modre patrijotične zmernosti tudi proti nasprotniku, trdne volje, da se vsekdar varuje čast državne avtoritete, ne bode nihče Taffeu odrekati mogel. — „Extrablatt“ hvali Taffeja neomajljivo ljubezen do domovine, čistost njegovega značaja, plemenitost mišljenja, katere lastnosti ga visoko povzdigujejo nad boljše političnih strank in katerim lastnostim tudi njegovi politični nasprotniki neso odrekli odkritosrčnega spoštovanja.

„Wiener-Zeitung“ objavlja kreditni zakon za oboroževanje deželne brambe in črne vojske. Moskva 8. marca. „Moskovskija Vedomosti“ proslavljajo spomin v Ruščuku postreljenih. Njih častna smrt porodila bode dogodke in zgodovino spravila v tek. Ne bodemo pozabili, da so v Ruščuku postreljeni pali kot žrtve svoje udanosti za Rusijo. Pariz 7. marca. („Agence Havas“ javlja:) V Sofiji zaprli so 24, v Burgasu 8 osob. Tudi v Plovdivu zaprli so več osob, nekoliko častnikov pa odstavili. V Sofiji vlada strah. Tamošnje milico so razorožili. Bukurest 7. marca. „Agence Havas“ javlja iz Ruščuka: Tukaj se ukrepajo velike priprave, ker se je bati novega ustanka. V Ruščuku in v Turtukaji veliko osob zaprli. Sofija 7. marca. Mestna hiša je začela goreti in je zdaj že vsa v plamenu. Požarna bramba in vojniki gasé. Berlin 7. marca. Lesseps v sredo h kraljici povabljen. V petek na dvoru slavnost, h kateri je tudi povabljen. Pri francoskem poslaniku, Herbette, bode koncem tedna vsprejem in obud Lessepsu na čast. Bruselj 7. marca. Uradno se določilo, da je pri nesreči v premogovih jamah v Monsu 152 delavcev poginilo. Prestolonaslednik, princ Balduin, obiskal je kraj nesreče in razdelil mej ostale ponesrečene znatne vsote. Danes začeli so pogrebi. Prizori pri pogrebih nepopisni.

Razne vesti.

* (Nasledki črne vojske.) Iz vseh župnij na Dunaji in v okolici se javlja, da je bilo letos razmerno veliko manj porok, nego druga leta. Uzrok temu da je črna vojska, stariši in hčere nečejo zveze z možmi, ki utegnejo danes ali jutri v boj, branit domovino.

* (Kralj Milan) vendar ni pesnik. Z nagrado odlikovana srbska drama „Nemanja“ predstavljala se je preteklo nedeljo v Belem gradu. Uspeh bil je velik. Po predstavi javil se je gledališki igralec in režiser srbskega narodnega gledališča g. Miloš Cvetič, da je on dramo spisal.

* (Podpolkovnik Filov), ki je ranjen v Ruščuku, po poročilih nemških listov nema prav nič vojaškega na sobi. Njegova srajca je vedno umazana, lasje nepočesani, brada razmršena, in zatega delj njegovi nasprotniki govore, da je ciganskega rodu. Izobrazil se je v Rusiji, kjer je bil postal poročnik. Po rusko-turški vojni šel je v Vzhodno Rumelijo in postal pobočnik generalnega guvernerja. Do Plovdivskega preobrata bil je velik nasprotnik Rusije in prijatelj sedanjega vojnega ministra Nikolajeva in regentu Mutkorova. Na Aleko pašo imel je precejšen upliv in ga je vedno prigovarjal, da se naj ustavlja Rusom. Morda je baš on nekoliko kriv, da je Vogorides zgubil generalno guvernerstvo. Generalni guverner ga je imenoval poveljnikom jednega batalijona v Slivnem, če tudi še ni bil nikoli v vojni. V Slivnem se je hitro tako zameril moha medancem, da so ga morali prestaviti v Plovdiv, kjer je v zvezi z Mutkurovom in Nikolajevom širil sovražstvo proti Rusom. Ko je bil prognan Battenberžan, se je udeležil protirevolucije in knezu priredil slovesen vsprejem, ko se je vrnil. Filova žena je jako lepa Bolgarka in je bila v ruskih krogih vedno priljubljena, zategadelj se govori, da ga je ona prigovarila, da je potegnil s privrženci Rusije.

* (Eksplozija.) V soboto je v premogovniku v Quaregnonu blizu Monsa v Belgiji bila strašna eksplozija. Kakor se je pokazalo, bila je eksplozija 400 metrov pod zemljinim površjem. Razrušila je vse galerije v premogovniku. V jami je delalo 210 delavcev, katerih so kakih 60 rešili, 144 so pa našli mrtvih, ker so se zadušili.

Darila za „Narodni Dom“.

Prenesek	16263	gld.	24	kr.
Starega leta dan v čitalnici črnomaljski zbrana družba	1	"	"	"
Dne 2. prosinca zbrana vesela družba v Dobilcih	1	"	"	"
J. Lapajue v Krškem	5	"	60	"
Društvo „To pa to“ v Ljubljani	5	"	31	"
Iz pušic:				
Pri Matiji na Gorenjem Rožniku	10	gld.	30	kr.
Pri Ančniku v Spodnji Siški	3	"	80	"
Zastopniki banke „Slavije“:				
Alojzij Sorč v Bolci	—	gld.	57	kr.
A. Marinič v Podravljah	—	"	50	"
M. Hudovernik na Vidmu	—	"	39	"
Iz pušice v bralnem društvu v Zagorji pri Sv. Petru	3	"	—	"
Iz pušic:				
V gostilni pri Slovši	—	gld.	36	kr.
" " " Mličarji	—	"	03	"
" " " Bobenčku	—	"	47	"
" prodajalnici Fr. Hri-barja	1	"	60	"
K. P. ali zgrbljena stava	1	"	—	"
Iz pušice pri Bavdeku v Udmatu	1	"	—	"
Zastopnika banke „Slavije“:				
Mr. Prelec v Komnu	5	gld.	71	kr.
Ant. Uršič v St. Vidu	—	"	38	"
Društvo „To pa to“ v Ljubljani	—	"	—	"
M. Mulley, gimn. profesor v Nižnem Uralsku na Ruskem	2	"	45	"
Fran Colarič, zastopnik banke „Slavije“ v Borovljah	1	"	01	"
Dunajčan	1	"	—	"
Posojilnica v Črnomlju	5	"	—	"
Dr. J. Vošnjak izročil kot darilo neimeno- vanega papirno rento po 100 gld. dne 1. avgusta 1868 št. 64.296 s kuponi od 1. avgusta 1887 dalje v kurzni vrednosti	77	"	50	"
Odbor veselice Pivških trgovcev, katera je bila dne 6. februarja, daruje čisti dohodek	10	"	—	"
„To pa to“ v kavarni Fischer	—	"	—	09
Skupaj	16398	gld.	52	kr.

Tujci:

7. marca.
 Pri **Slovanu**: Unterberg z Dunaja. — Habernig iz Celovca. — Arsenšek iz Gradca. — Frisch z Dunaja — Engelsberger iz Rudolfovega. — Auspart z Dunaja. — Demšar iz Železnikov.
 Pri **Maličetu**: Matkorsdorfer z Dunaja. — Einhorn iz Maribora. — Wohl iz Gradca. — Rottenberg, Goldmann z Dunaja. — Jaklitsch iz Kočevja.

Umrli so v Ljubljani:

4. marca: Oče Henrik Leopold Hirs, frančiškan, 24 1/2 leta, Marjin trg št. 5, za jetiko. — Marija Bizjak, delavka, 20 let, Stari trg št. 16, za jetiko.
 5. marca: Josipina Janež, mesarjeva hči, 13 mes., Poljanska cesta št. 25, za spridenjem krvi. — Angela Karg, uršularnica, 50 let, Kongresni trg št. 16, za vodenico.
 V deželni bolnici:
 3. marca: Pavl Perko, delavec, 27 let, za srčno napako. — Marija Jazbec, delavka, 18 let, za jetiko. — Helena Črnivec, gostija, 67 let, za naduho.
 4. marca: Janez Merkužič, delavec, 37 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. marca.	7. zjutraj	741-30 mm.	2°6' C	sl. szh.	obl.	0-00 mm.
	2. pop.	740-42 mm.	6°8' C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	740-72 mm.	1°2' C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 3-5°, za 0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 8. marca t. l.
 (izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 78-20	— gld. 78-—
Srebrna renta	79-60	79-75
Zlata renta	103-70	108-70
5% marcna renta	95-95	95-50
Akcije narodne banke	846-—	849-—
Kreditne akcije	274-20	275-20
London	128-45	128-30
Srebro	—	—
Napol	10-15	10-14 1/2
C kr. cekini	6-03	6-03
Nemške marke	62-85	62-80
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	163
Ogerska zlata renta 4%	96	20
Ogerska papirna renta 5%	85	95
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	126	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	80
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	80
Kreditne srečke	100 gld.	174
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	103
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	209	25

Oznanilo.

Letošnji redni zbor kranjskega odseka I. občnega uradniškega društva avstro-ogerske države, pa tudi letošnji redni zbor hranilnega in posojilnega uradniškega društva v Ljubljani bodeva v nedeljo 3. aprila 1887 ob 1/10. uri dopoldne v dvorani Schreiner-jeve pivarne (Bierhalle) na sv. Petra osti.

Dnevni red zbornice kranjskega odseka:

1. Kratko poročilo predsednikovo o delovanju uradniškega društva Avstro-Ogerske na podlagi zaključka leta 1886, potem posvetovanje in sklepanje o predlogu, kateri se je stavil v lanskem rednem zboru, da se imajo premeniti določila društvenih pravil o načinu fruktifikovanja društvenega premoženja, isto tako posvetovanje in sklepanje o predlogu, da se imajo znižati odstotki za posojila na police
2. Posvetovanje o predlogu oskrbnitva uradniškega društva na Dunaji, da se premenijo §§ 22., 73. in 74. društvenih pravil.
3. Potrditev računa odborovega za minulo leto 1886.
4. Volitev novih odbornikov za upravitelno leto 1887.
5. Posamezni nasveti.

Na dnevnem redu zbornice hranilnega in posojilnega uradniškega društva je izvrševanje pravic po §. 30. društvenih pravil.

Dnevni red se naznači p. n. gospodom društvenikom po pravih pismeno.

To naznanjajo p. n. gospodom društvenikom. V Ljubljani, dne 5. marca 1887.

Kranjskega odseka I. obč. Hranilnega in posojilnega uradniškega društva odbo- uradniškega društva odbo- rovi predsednik:

Smolej. Verderber.

Društvenik: Ant. Svetek. (150)

Jako lahek, nov

„LANDAUER“

za jednega konja, proda se po ceni v Igriških ulicah št. 8. (148)

Št. 201. O. š. sv. (124-3)

Mesto meščanskega učitelja.

Na trirazredni meščanski šoli z nemškim učnim jezikom na Krškem odda se definitivno, oziroma začasno mesto učitelja za matematično-prirodnoznan- sko skupino z osem sto (800) goldinarji letne plače in s pravico na postavno določene službene priklade.

Prosilci za to mesto naj pošljejo svoje prošnje s potrebnimi spričevali in z dokazom jezikovne učne sposobnosti po službeni poti najdalje

do 10. aprila t. l.

podpisanemu okrajnemu šolskemu совету.

C. kr. okrajni šolski svet na Krškem, dne 20. februarja 1887.

Predsednik: Weiglein.

Razglas.

Syndikat Nemškega viteškega reda kot instanca za zapuščinske obravnave pozivlje one, ki imajo kot upniki kaj terjati iz zapuščine 30. januarja 1887 brez oporoke umrlega Danijela Terzhak-a, mašnika Nemškega reda, prošta, duhovnega svetnika avstrijske križanije Nemškega reda, knezoškofijskega svetnika v Metliki, da svoje terjatve oglašé in dokažejo pri upravnistvu komende Nemškega reda v Metliki na Dolenjskem, katero je omenjeni syndikat zato delegoval, in sicer 30. marca 1887 ob 9. uri dopoldne sami pridejo ali pa do tedaj pošljejo pismo prošnje, sicer zgube vsako pravico do zapuščine, ko bi ne presegala oglašanih terjatev, če n- majo kake zastavne pravice.

Syndikat Nemškega viteškega reda, na Dunaji, 15. februarja 1887.

M. Bittner,

(129-3) svetnik križanije nemškega reda.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljšo in najcenejšo

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v

njihino stroko spadajoče blago. (87-21)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

Trgovsk pomočnik,

možat, trezen, izurjen za trgovino z mššanim blagom, vrl prodajalec, vsprejme se pod ugodnimi plačilnimi pogoji. — Ponudbe pod naslovom: Anton Cvenkelj v Sevnici, Spodnje Štajersko. (143-1)

Oves „Triumf“

s trijerjem popolnem očiščen dobi se pri (137-3)

Gabrijelu Jelovšku na Vrhniki

100 kilo po 10 gld.

Prodajalnici v najem.

V Novem mestu oddati se v najem dve prodajalnici, jedna na glavnem trgu, jedna nasproti c. kr. okrožni sodnji.

Natančneje pod naslovom: Hišni gospodar št. 46, Novo mesto, poste restante. (149-1)

Nepresegljivo za zobe

I. Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva okrepujoča, ovira spridenje zob in odstranjuje smrdčo sapo. Velika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,

splošno priljubljen, upliva okrepujoča in nareja zobe svetle in bele. A 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstva, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (495-31)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy originalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene za stonj razprava o varovanji zob in ust.

CACAO

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856-7)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Židovske ulice. **MARIJA DRENİK.** Židovske ulice.

Predtiskarija.

Bogata zaloga ženskih ročnih del, začetih in izvršenih.

Snovi za vezanje. Harlanska preja.